

Den Borluut

Magazine voor leden, sympathisanten van en geïnteresseerden in Jong N-VA UGent

In dit nummer van Den Borluut vindt u:

- ◆ Editoriaal
- ◆ Begrotingsdiscipline in de EU
- ◆ De rechten van de kotstudent
- ◆ Nostalgie
- ◆ De kwantumsprong (van Brecht Arnaert)
- ◆ Citaten
- ◆ Het CGKR

'T is gebeurd

De meerderheidspartijen aangevuld met *de groenen* keurden samen een wijziging van grondwetsartikel 195 goed. Daardoor kunnen enkele grondwetsartikelen gewijzigd worden ook al waren die niet voor herziening vatbaar verklaard. Waar de N-VA niet mee kan lachen, is dat *de regering-Di Rupo* grondwetsartikel 195 enkel tijdelijk en voor eigen gebruik wijzigt.

Normaal kunnen alleen grondwetsartikelen worden gewijzigd die door het parlement voor herziening vatbaar zijn verklaard. Maar niet alle grondwetsartikelen die moeten worden gewijzigd om de zesde staatshervorming uit te kunnen voeren, zijn voor herziening vatbaar verklaard. En dus wordt grondwetsartikel 195, de procedure zelf, gewijzigd. In de ogen van de N-VA is het dus de bedoeling zo de Vlaamse toegevingen grondwettelijk te betonnen, waarna de deur weer op slot gaat, en de normale procedure weer moet worden gevolgd, met alle bijbehorende grendels.

Beste sympathisant, voor u ligt de tweede Borluut van dit academiejaar. Het was weer een lastige klus om alle bijdragen op tijd geschreven te krijgen, maar ik denk dat we u niettemin een mooie editie kunnen aanbieden. Terwijl ik dit schrijf, breekt de eerste lentezon door de wolken. Laten we hopen dat het een metafoor mag zijn voor Jong N-VA UGent en de Belgische politiek.

We hebben de Gentse student in de eerste weken van dit semester al met activiteiten allerhande bestookt: bier en spelen, een filmavond en twee lezingen (Peter De Roover en Brecht Arnaert). De ene gelegenheid trok al meer volk dan de andere, maar we hebben toch al activiteiten voor grotere publieken georganiseerd. De meeste studenten waren waarschijnlijk nog volop aan het bekomen van de examens (en de daaropvolgende vakantie). Voor de komende activiteit gaan we

Adriaan De Leeuw

dubbel hard ons best doen om nog meer mensen te bereiken en proberen te overtuigen van de noodzaak van meer Vlaanderen en minder/geen België. Ons enthousiasme versagt niet! Hopelijk breekt de lentezon door het kille wolkendek van de winter.

Ook op politiek vlak stapelen er zich onweerswolken. De regering Di Rupo kruipt van de ene minicrisis naar de andere (denk maar aan het hilarische, maar eigenlijk intrieste, gloriemoment van

Milquet op de stoep van de Wetstraat, achter de rug van Van Quickenborne). De begrotingscontrole die twee miljard moet opbrengen, blijkt ook een keiharde noot om te kraken voor Di Rupo en zijn ministers. Na bijna vijf dagen onderhandelen is de eindmeet nog steeds niet in zicht. De meerderheid heeft het ook steeds moeilijker om

te verbergen dat ze de fundamentele regels in onze grondwet aan haar voeten veegt. Het ondertussen alom bekende artikel 195, dat de wijzigingsprocedure van de grondwet regelt, wordt eenvoudigweg geschorst. Geen enkele volksvertegenwoordiger van de meerderheid heeft blijkbaar de morele integriteit om dit hoogst gevaarlijke precedent openlijk te bekritisseren. Met deze schorsing staat de weg naar een totalitair regime wagenwijd open. Als de meerderheid bang is voor een nieuwe verkiezingsoverwinning van de N-VA in 2014, kan ze morgen beslissen om de verkiezingen met één, twee of drie jaar uit te stellen of ze zelfs helemaal af te schaffen en we zouden er niets aan kunnen doen. De publieke opinie en de man in de straat staan erbij en kijken ernaar. Kortom, ik zie de lentezon nog niet onmiddellijk doorbreken in de Belgische politiek.

De echte lentemaanden staan echter wel al voor de deur. Een echte student heeft dan al begrepen dat de terrasjes met frisse pintjes er weer aankomen. Moge het bier (en andere dranken) u allen smaken en tot op een van onze volgende activiteiten!

Adriaan De Leeuw

Den Borluut

Colofon

Den Borluut wordt uitgegeven door en voor leden, sympathisanten, en geïnteresseerden in Jong N-VA UGent

Vormgeving:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1, 9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33

Contact:

Jong N-VA UGent,
Burggravenlaan 137, 9000 Gent

verantwoordelijke: Adriaan De Leeuw
adriaandeleeuw@hotmail.com

Dit nummer werd afgesloten op
28 maart 2012

Begrotingsdiscipline in de EU

Europa heeft na lang gekibbel -en menig Griekse crisissen later- eindelijk een akkoord op zak over de sanering van de overheidsfinanciën. Het Europese begrotingspact moet er voor zorgen dat de EU lidstaten zich in de toekomst aan strikte budgettaire restricties houden. Hiermee lijkt er het einde te komen aan de lange crisis waarin de EU was terechtgekomen.

Wat is dit zogenaamde begrotingspact nu? De lidstaten moet drie belangrijke principes nastreven. Ten eerste, het tekort mag niet groter zijn dan *0,5 procent*. Ten tweede, het voorgaande principe moet verankerd worden in de grondwet. Ten laatste, wanneer er het tekort groter is dan 3 procent, dan volgt er automatisch een boete. Verder engageren de lidstaten er zich ook nog toe om een begroting in evenwicht te hebben bij positieve groei. Het goede aan dit begrotingspact is dat er eindelijk een echte begrotingsdiscipline wordt opgelegd. Het pact is bindend, dus alle deelnemende lidstaten moeten er zich aan houden. Meer nog, een boete volgt automatisch bij een overtreding. De EU geeft hiermee een sterke troef in handen om enerzijds de markten gerust te stellen en anderzijds orde op zaken te stellen bij te losbandige lidstaten. Een relatief nieuw element - en positief - is het feit dat men de lidstaten verplicht om een evenwicht te hebben bij positieve groei. Men verplicht de lidstaten dus niet om een evenwicht te hebben bij negatieve economische groei (*enkel een begrotingstekort dat lager is dan 0,5 procent*). Deze kleine nuance is van groot belang, want dit staat de lidstaten toe om in slechte tijden niet al te restrictief te werk te gaan, waardoor ze de economie kunnen stimuleren.

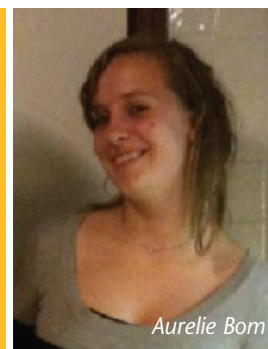
Spijtig genoeg ziet men the bigger picture nog altijd niet. Men moet de overheden in *goede eco-*

nomische tijden niet verplichten om een begroting in evenwicht te hebben. Nee, ze moeten de overheden verplichten om overschotten te boeken. Laat ik mij verder verduidelijken. De bankencrisis in 2007 heeft ons geleerd dat het van groot belang is om een kapitaalbuffer aan te houden. Bij de banken bedraagt deze kapitaalbuffer 8 procent van het risicogewogen kapitaal. Met de Basel III akkoorden zou dit praktisch verdubbelen. Bovendien worden de banken om een zogenaamde anti-cyclische kapitaalbuffer aan te houden. Concreet betekent dit, wanneer het goed gaat met de economie, men geld aan de kant moet zetten, waarop men dan in slechte tijden kan teren (*om bv. de economie te stimuleren*). Deze zelfde anti-cyclische moeten de overheden ook toepassen op hun begroting. Een schoolvoorbeeld van het foute procyclische beleid is het begrotingsbeleid van paars. Verhofstadt ging daar in een zeer gunstig economische klimaat extra geld uitgeven i.p.v. overschotten te boeken. Iedereen was natuurlijk dolblij dat de begroting in evenwicht was. Maar, wanneer het dan slechter ging met de economie, moest Verhofstadt extra gaan belasten. Vermijdbaar, indien men zich er niet had van vergewist om overschotten te boeken voor de volgende generatie. Wie weet, de besparingsronde nu zou misschien minder zwaar geweest zijn -alhoewel dat dit gewoon speculatie is.

Conclusie van het begrotingspact? Een stap in de goede richting om de huidige crisis te bezweren, maar te weinig toekomstvisie om eventuele latere problemen te vermijden.

Matthias Bogaert

De rechten van de kotstudent

Na enkele klachten van medestudenten leek dit een gepast onderwerp om een kort artikel over te schrijven.

De kotmensen zullen het fenomeen allicht herkennen, je komt terug op kot na een lange dag les, en blijkbaar is de kotbaas (*onaangekondigd*) op je kot geweest om iets te herstellen, om toekomstige huurders het kot te tonen, of gewoon ter controle. Je zal het maar voorhebben dat je kot er die dag echt rommelig bijligt.

Wat soms ook gebeurt: de kotbaas geeft gewoon de sleutels aan totaal onbekenden die iets komen herstellen op je kot, en dat terwijl er een pak kostbare voorwerpen op je kot liggen (*laptop etc.*).

De verhuurder heeft een vrijwaringsplicht, concreet wil dit zeggen dat hij de huurder het "rustig genot" moet verzekeren. Hij mag niet ongevraagd de kamer betreden. Maar sommige verhuurders durven dit al eens te vergeten.

Nog iets dat vaak voorkomt: je vindt een geweldig kot en je tekent het huurcontract. Meestal moet je dan een huurwaarborg betalen van 1 of 2 maand(en). Deze som moet volgens de wet gestort worden op een speciale huurwaarborgrekening. Om dat geld af te halen moeten zowel de huurder als de verhuurder tekenen bij de bank. Ook komen de intresten van deze som toe aan de huurder. Ook dit wordt vaak vergeten en het geld wordt dan gewoon gestort op een rekening van de verhuurder, deze kan dan aan het geld wanneer hij wil, en ontvangt alle intresten. Het kot dat je huurt moet ook aan een aantal voorwaarden voldoen. Zo moet er, bijvoorbeeld, stromend water zijn, een werkende verwarming, de kamer moet voldoende verlicht, verlucht en geïsoleerd zijn.

Lees dus grondig je huurcontract voor je het tekent. Wanneer er bijvoorbeeld instaat dat de

kotbaas toch onaangekondigd je kot binnen mag, dan kan je dit gedeelte van het contract betwisten. Wat er wel in kan staan is dat hij je kot binnen mag onder bepaalde voorwaarden (*herstellingen, ...*), maar dan moet hij je toch nog steeds waarschuwen.

Wanneer er problemen zijn met je kotbaas zoek je best hulp bij de huisvestingsdienst van je school, wanneer de bemiddeling hier niet lukt, ga je best naar het vredegerecht.

Aurelie Bom

N-VA betuigt diepste medeleven

Met ontsteltenis nam N-VA-voorzitter Bart De Wever kennis van het verschrikkelijke ongeval in Zwitserland met de Belgische autobus waarbij minstens 28 mensen, onder wie 22 kinderen, om het leven kwamen. "Als vader van 4 jonge kinderen ben ik diep getroffen door dit tragische nieuws. Mijn gedachten gaan uit naar alle slachtoffers - buschauffeurs, leraren en kinderen - en alle getroffen familieleden. Namens alle leden en mandatarissen van de N-VA betuig ik mijn diepste medeleven en steun", aldus N-VA-voorzitter Bart De Wever. "Dit ongeval laat niemand onberoerd binnen onze partij. Bij zoveel onmacht wordt politiek bedrijven even totaal irrelevant. Onze nationale mandatarissen zullen zich vandaag en de dagen die volgen op een nederige en serene manier van hun taak kwijten", besluit Bart De Wever.

Nostalgie

Looking back with love and nostalgia at lives they couldn't wait to leave. - Anatole Broyard

Een eeuwigheid geleden lijkt het wel.

Vorig jaar, rond deze tijd, herinnerden de media ons er in den treure aan dat de duur van de regeringsvorming alle records brak. Op 25 december 2010 braken we het Belgisch record (*voorheen van Verhofstadt III, 2007*). Op 8 januari 2011 snoepten we het Europees record af van Nederland (*Van Agt I, 1977*). Volledig in de traditie van het Belgisch surrealisme brak België vervolgens hetzelfde wereldrecord meermaals: dat wereldrecord werd "gevierd" en bovenal aangeklaagd op 17 februari met de zogenaamde Frietrevolutie, want die dag namen we het record over van Irak. Maar de aantreding van die Irakese regering-Al Maliki II (*2010*) liep ook niet van een leien dakje, dus op 30 maart werd naar aanleiding van dezelfde overname van hetzelfde wereldrecord, afgesnoept van dezelfde voorganger, nogmaals "ludiek", "ironisch" gevierd, en werd nogmaals vooral geprotesteerd. En dan waren we nog Cambodja (*2004*) vergeten, doch op 1 juni kregen we ook Hun Sen klein.

Kranten, websites en journaals pakten uit met de oplopende teller. Van alle kanten werden politici aangemaand om nu toch eens overeen te komen, om te durven, om te springen, om te landen. De inhoud van zo'n regeerakkoord deed er bij heel wat mensen nog nauwelijks toe, als het er maar zou zijn.

Sinds enkele maanden hebben we een regeerakkoord, met bijhorende regering, en heel snel blijkt: vorig jaar was alles beter.

Zo zonder regering werd er niet schroomloos en massaal politiek benoemd. De omvang van de

koehandel in goedbetaalde topjobs waarbij de kleur van de partijkaart de enige relevante jobvereiste blijkt, en competentie hoogstens een triviaal detail, is grotesk. Hadden we in het kader van de nieuwe politieke cultuur™ geen federaal selectiebureau opgericht om aanwervingen op objectieve criteria te laten gebeuren? Selor of zo iets? Ach, een kniesoor die vindt dat een regering daar iets van aan hoort te trekken... of van de Copernicuswet die tweetaligheid van topambtenaren vereist...

Zo zonder regering werd de grondwet niet verkracht. Niemand die er vorig jaar aan dacht om, geheel tegen de letter en de geest van art. 187 (*"De Grondwet kan noch geheel, noch ten dele worden geschorst."*) van de grondwet in, tijdelijk art. 195 (de herzieningsprocedure) te schorsen. Voor alle duidelijkheid: men wil art. 195 niet wijzigen, maar slechts tijdelijk schorsen. Net lang genoeg om de Franstaligen in het Vlaams Gewest een hoop privileges toe te kunnen kennen, volstrekt tegen art. 4 (*"België omvat vier taalgebieden."*) en art. 10 (*"De Belgen zijn gelijk voor de wet"*) van de grondwet in. De varkens van Animal Farm kenden reeds de verduidelijking die hier vandaag bij hoort: but some are more equal than others. De uitvoering van de tegengeste van het zogenaamde akkoord - dat deel waar men in beperkte mate meer autonomie voorziet voor de deelstaten- dat kan wachten. Daar moet de grondwet niet verkracht voor worden, ziet u, en dat is voor deze regering sowieso niet prioritair. Maanden na het sluiten van het zogenaamd akkoord kan er trouwens nog steeds niemand duidelijk verschaffen wat er eigenlijk afgesproken is.

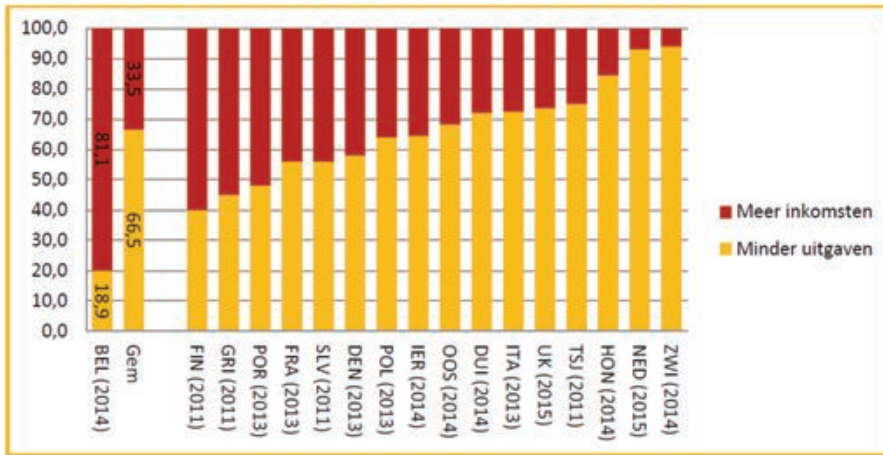
Zo zonder regering werd er niets gedaan aan de torenhoge belastingen, maar dat hield ook in dat

Nostalgie

er geen nieuwe belastingen bijkwamen. De belastingsregering beweert dat ze de inspanning evenwichtig verdeelt: 43% besparingen, 33% nieuwe belastingen en 24% "diversen". Om deze verdeling te duiden volstaat een greep uit het onderdeel "besparingen": een taks op bedrijfswagens, het beperken of schrappen van fiscale

te verslechteren. De belastingsregering-Di Rupo I, de PS voorop, heeft al duidelijk laten verstaan dat tegenwoordig die hoop ijdel is.

CD&V en Open VLD volgen de Franstalige socialisten gehoorzaam en gedwee; af en toe stilletjes keffend in de hoop dat iemand het gehoorzaam geluid misinterpreteert als stoer grommend geblaf. Zo lang ze ook enkele vriendjes kunnen benoemen (*al komt het leeuwendeel de PS toe, vanzelfsprekend*). Zolang ze hun postjes maar kunnen behouden tot het einde van deze legislatuur. Het is de enige waar ze zich nog aan kunnen vasthouden: hun eisen en principes hebben ze toch al lang opgegeven. Zolang ze de kiezer en de

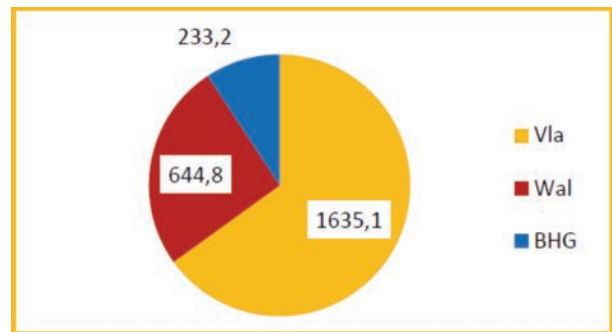

Saneringen in OESO-landen

afrekkosten zoals de aftrek voor de enige woning, een significante stijging van de roerende voorheffing, ... Terwijl zowat alle landen beseffen dat de nodige sanering de nadruk op een vermindering van de uitgaven dient te liggen, kiest de belastingsregering-Di Rupo I in feite voluit voor 81,1% bijkomende inkomsten. Ook in de categorie belastingsdruk wint Di Rupo het wereldrecord. Zo zonder regering moesten we niet met lijdzame frustratie vaststellen hoe de belastingsverhogingen in disproporcionale verhouding aan één gewest zullen worden doorge-rekend. Of hoe Brussel een gigantische blanco cheque krijgt zonder dat daar hervormingen of vereisten tegenoverstaan. Of hoe aan het onderwijs in de Franstalige gemeenschap via een horizontale transfer fondsen die rechtstreeks uit de Vlaamse middelen komen worden voorzien. Of hoe de verantwoordelijkheid van het Dexia-fiasco met de mantel der liefde wordt bedekt en de bijzondere commissie daaromtrent (*die zeker geen onderzoekscommissie mocht zijn, want dan kon ze misschien iets uitvissen*) in haar werking wordt geremd...

Zo zonder regering was er hoop op een regering die de problemen zou aanpakken in plaats van ze

belastingbetaler maar niet in de ogen hoeven te kijken. Lekker gezellig blijven ze met hun kluitje

Belastingverhogingen voor gezinnen (in miljoen euro)

in het riet: in het moeras buiten het riet loert het gevaar. Het gevaar van de kiezer die deze partij en al eens afgestraft heeft. Waarom was dat ook al weer? Het lijkt wel eeuwen geleden.

De enige hoop vandaag rust bij de eindigheid van deze legislatuur.

(Dan besef ik plots hoe deprimerend de situatie wel is, wanneer de afwezigheid van dit slechte bestuur al iets geworden is om reikhalzend naar uit te kijken. Dementors regeren dit land.)

Adhemar Vandamme

De kwantumsprong (Brecht Arnaert)

*Soms erger ik mij aan mensen die te pas en te onpas een grote sprong als kwantumsprong omschrijven: een kwantumsprong is de fysisch allerkleinst mogelijke sprong in een discontinue grootheid, herinner ik hen dan. Toch is de metafoor af en toe ook treffend gekozen. Een kwantumsprong is de transitie van een elektron van het ene energieniveau naar het andere, door vliegensvlug dwars door de verboden zone te springen. Het uitbreken uit de ketenen, het doorbreken van begrenzings, om tot een nieuwe stabiele situatie te komen: het is de essentie van het essay *De Kwantumsprong*, het politiek-filosofisch debuutboek van Brecht Arnaert.*

Spoiler alert! In deze alinea, na de dubbele punt in deze zin, verklap ik reeds de ontknoping van het essay: de strijd van de Vlaamse beweging voor Vlaamse onafhankelijkheid is een zwakgebod. De Vlaamse beweging zou moeten ijveren voor échte democratie in België, waar de meerderheid kan besturen, zonder grendels en alarmbellen. In zo'n politieke context kan de (Vlaamse) meerderheid vervolgens haar visie op samenleving en maatschappij, en de rol van de overheid daarin, in de praktijk brengen, zoals het in een democratie betaamt. Als dan blijkt dat Wallonië liever vasthoudt aan haar eigen streven naar een marxistisch-socialistisch geïnspireerd arbeidersparadijs, dan staat het haar vrij haar eigen onafhankelijkheid uit te roepen. Geen flamingant die dat zou tegenhouden.

Brecht Arnaert kadert zijn bevlogen en overtuigend discours in "het krachtigste filosofisch systeem dat hij kent": het objectivisme van Ayn Rand. Dit fundament biedt hem voldoende draagkracht om zijn argumentatie op te bouwen. De stevigheid van dat fundament is paradoxaal ook de zwakte van het essay. Eigenlijk steunt de argu-

mentatie op slechts een beperkt aantal elementen uit de filosofie van Ayn Rand: de verwerping van het relativistisch nihilisme, de noodzaak van een gedeeld principe of referentiekader bij het sluiten van een compromis, de immoraliteit van dwang en onderwerping als principe om op te steunen. Ook wie - met uitzondering van deze enkele punten - het voor de rest volledig met Ayn Rand oneens is, kan in Brechts argumentatie van het begin tot het eindpunt meestappen. Het objectivisme is voor de argumentatie een ruim voldoende basis, maar geen nodige voorwaarde. Door de link met het objectivisme zo prominent in de verf te zetten, blijft de beperktheid van het deeltje ervan dat eigenlijk nodig is, onderbelicht.

"De wet breken om recht te halen" is de ondertitel van het boek. En die (grond)wet breken, dat doe je niet zo maar. Met dergelijke sprongen moet zuinig worden omgesprongen. Dat snapt de auteur wel, en de inleider nog meer. Maar als de noodzaak er is - *"When in the Course of human events, it becomes necessary"* - dan dient die noodzaak te worden uitgesproken en beargumenteerd, en moet er op worden geageerd. En wanneer is dat dan? Wel, wanneer de wetgeving ("lex", "legislation") te ver van het recht ("jus", "law") is vvreemd. Dit essay beargumenteert helder en overtuigend waarom we op dat punt zijn beland. Brecht Arnaert schreeuwt de noodzaak uit. Wanneer volgt de actie?

Het boek illustreert de politiek-filosofische onderbouw met verwijzingen naar een traditie van historische gebeurtenissen die eveneens buiten de toen-en-daar heersende wettelijke en constitutionele lijntjes kleurden: de Plakkaet van Verlaetinghe, de onafhankelijkheidsverklaring van onder andere de Verenigde Staten, het burgerlijk

De kwantumsprong

verzet van Rosa Parks tijdens haar ritje op de bus, de "stabiliteits-ondermijnende" oppositie van Aung San Suu Kyi, het schilderwerk van Flor Grammens, ... Tegen tirannie staan moedige mensen op die bewust de wet overtreden om recht te halen. Bewust maken zij de morele sprong, formeel de illegaliteit in. Ook de onafhankelijkheid van België en al haar belangrijkste constitutionele

hervormingen geschieden tegen de (heersende) grondwet in. De wettiging, de formeel-juridische legitimatie, volgde telkens achteraf.

De sprong die Vlaanderen nu moet aandurven, is er één van dezelfde orde: een kwantumsprong door de verboden zone naar een nieuwe stabiele situatie, één die deze keer wél moreel verdedigbaar is.

Citaten

"Net zo goed kan men nu de persvrijheid tijdelijk schorsen. Ik zou een amendement kunnen maken waarin staat dat artikel 25, dat de persvrijheid garandeert, tijdelijk zo geïnterpreteerd moet worden dat kritiek op de Europese instellingen of op de euro niet meer mag, gezien de zware economische crisis. Dan schors ik ook een deel van de grondwet tijdelijk, precies zoals de Kamercommissie Grondwet nu heeft gedaan. Eigenlijk kan wat de Kamercommissie deed niet. Ofwel zijn hier circusamateurljuristen-van-mijn-voeten aan het werk, ofwel is dit de voorbode van een (Europese) Nieuwe Orde. Misschien is dat laatste wel de bedoeling?"

Fernand Keuleneer, advocaat (Gazet van Antwerpen)

"Ik wens niet te debatteren in een plaats waar er vertegenwoordigers zijn van wat ik beschouw als ondemocratische partijen"

Olivier Deleuze, nieuwe co-voorzitter Ecolo (Reyers laat)

"Ik vind het vooral niet democratisch om niet aan tafel te willen zitten met iemand van een partij waar ook mensen voor stemmen"

Liesbeth Homans, fractieleider Senaat van de N-VA (Reyers laat)

"Die man (Verhofstadt) is een ordinaire oplichter"

Hugo Coveliërs, advocaat en politicus (Knack)

"Bovendien kwam de regering van premier Elio Di Rupo tussenbeide. Ze legde de vertegenwoordigers van de regeringspartijen in de bijzondere commissie aan de ketting. (...) Voor de regeringspartijen, die ook de politiek benoemde toezichthouders afschermden, is het zaak het Dexia-schandaal af te dekken."

Rik Van Cauwelaert, journalist (Knack)

De webstek van Jong N-VA werd op 13 maart 2012 gehackt. Met dank aan HellFire, BloodHackerS, BagNar et alii.

Het CGKR = Gelijkheid van kansen en racismebestrijding

Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding: hervormen of afschaffen?

Het CGKR ligt de jongste weken en maanden onder vuur. Uitspraken van Filip De Winter in het Vlaams Parlement werden onderzocht voor 'wetenschappelijke doeleinden', een medewerker liet zich laatdunkend uit over de Joden en sommige partijen pleiten voor een hervorming/communautarisering van het centrum. Wat is nu eigenlijk de taak van het CGKR, werkt het goed en zou er überhaupt een dergelijk centrum moeten bestaan?

De belangrijkste opdracht van het CGKR is erover waken dat niemand gediscrimineerd wordt. Het juridische instrument om discriminatie en racisme te bestrijden zijn de antiracisme- en antidiscriminatie wetten van 2007. Die wetten bepalen dat niemand verschillend mag behandeld worden zonder objectieve en redelijke verantwoording op loutere grond van zijn afkomst, seksuele geaardheid, religie en dies meer. Wie dat wel doet, loopt het risico geldboetes en zelfs gevangenisstraffen opgelegd te krijgen. Het CGKR staat slachtoffers van dergelijke discriminaties bij met juridisch advies en stelt in sommige gevallen zelf klacht in.

So far, so good, zouden we kunnen denken: wie kan er nu tegen zijn dat discriminerend handelen wordt bestreden? We mogen één belangrijk element echter niet uit het oog verliezen. Het CGKR is een overheidsinstelling, en op die manier een instrument van de politiek. Eén van de fundamenteelste rechten in een democratie, een recht dat zo fundamenteel is dat, indien het niet gerespecteerd wordt, de democratie zelf in gevaar komt, is de vrijheid van gedachten, van overtuiging en daaraan onmiddellijk verwant, de vrij-

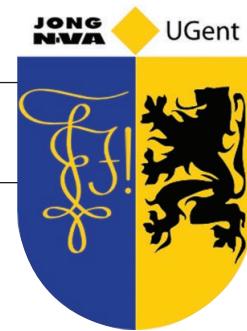
heid van meningsuiting. Iedereen moet kunnen denken wat hij wil en dat vervolgens ook kunnen uiten. Die vrijheid, dat recht is door de antidiscriminatie wetten (*en ook oudere wetgeving*) sterk ingeperkt, en we beseffen het niet. De overheid heeft via die wetgeving een bepaalde ideologie, met name die van de non-discriminatie, tot wettelijke norm verheven en alle meningen die daar niet mee stroken, verboden en zelfs strafbaar gesteld. Het CGKR is daarbij het ultieme instrument om die ideologie overal te verspreiden en op te leggen en dissidenten de mond te snoeren. Het treffendste voorbeeld waren de processen tegen het Vlaams Blok.

Een ander zeer dat aan het CGKR verbonden is, is de selectiviteit. Als Sien Eggers, als lid van de politiek-correcte elite, 'racistische' uitspraken doet, wordt alles geminimaliseerd en volstaan excuses. Wanneer Filip De Winter, binnen zijn absolute grondwettelijke vrijheid van meningsuiting in het Vlaams Parlement, even betwifelbare uitspraken doet, geldt de grondwet zelfs niet meer en wordt er meteen een dossier tegen hem geopend. Dat hanteren van twee maten en twee gewichten is inherent aan een dergelijke overheidsinstelling: het establishment wil een bepaalde ideologie opleggen en zo politieke tegenstanders gerechtelijk elimineren. Als een medestander in het vizier komt, wordt die gewoon uit de wind gezet.

Het CGKR werkt niet goed en het is een gevaarlijk wapen in de handen van de politieke elite. We hoeven geen tijd verliezen met hervormingsplannen of wat dan ook, schaf het gewoon af.

Adriaan De Leeuw

Ereleden 2010 - 2011

Jong N-VA UGent dankt haar ereleden van het eerste uur voor hun steun en vertrouwen:

Peter Dedecker

[Voormalig voorzitter Jong N-VA UGent 2007-2008 en kamerlid]

Huub Broers

[Burgemeester Voeren en senator]

Helga Stevens

[Vlaams parlementslid en Senator]

Elke Sleurs

[Senator]

Inge De Meulemeester

[Kamerlid]

Kristof Verdonk

[Bestuurslid N-VA Lommel]

Matthias Diependaele

[Vlaams parlementslid]

Reinilde Van Moer

[Kamerlid]

Manu Beuselinck

[Kamerlid]

Geert Bourgeois

[Vlaams minister]

Wilfried Vandaele

[Vlaams parlementslid]

Lieven Dehandschutter

[Vlaams parlementslid]

Daphné Dumery

[Kamerlid]

Bob Cammaert

[Voormalig voorzitter Jong N-VA UGent 2010-2011]

Miranda Van Eetvelde

[Kamerlid]

Louis Ide

[Senator]

Kristof Cooreman

[Nationaal secretaris Jong N-VA]

Paul De Ridder

[Fractie leider Brussels Hoofdstedelijk Parlement]

Martine en Jerome

[De Kroon]

Agenda

- **Dinsdag 20 maart** - Quiz
- **Maandag 26 maart** - Cantus
- **Woensdag 25 april** - Debat
- **Woensdag 2 mei** - Open discussieavond over specifiek thema

Volg ons ook op facebook:

<http://www.facebook.com/jongnva.ugent>

en op onze website:

<http://student.ugent.be/jongnva/>

Stort een vrij te kiezen bijdrage vanaf 25 euro op 001-5681132-15 en wordt ook erelid!